

תת"ע 10383/01/20 - מדינת ישראל נגד אל מראוין מדחד

בית משפט השלום לתעבורה בבאר שבע

תת"ע 10383-01-20 מדינת ישראל נ' אל מראוין מדחד

מאשימה	בפני כב' השופט אלון אופיר
נגד	מדינת ישראל
נאשמים	ע"י שלוחת תביעות תנועה נגב
	אל מראוין מדחד
	ע"י ב"כ עו"ד שי וינר

גזר דין

הנאשם הורשע על פי הודאתו בביצוע עבירה בניגוד לסעיף 67 בפקודת תעבורה, תשכ"א-1961 (להלן:בפקודה) - נהיגת רכב בזמן פסילת רישיון נהיגה.

ב"כ המדינה עתר בטיעונו לענישה הכוללת רכיב של מאסר לצד פסילת רישיון נהיגה ותמך את עמדתו העונשית בפסיקה רלוונטית לה הפנה.

עוד טען ב"כ המדינה כי אף שאין לחובת הנאשם מאסר מונה בר הפעלה ברקע ואף שאין לחובת הנאשם עבירה מסוג דומה בעברו, גרם הנאשם בעבר לתאונת דרכים בה נגרמו חבלות של ממש, ולכן אין הצדקה לענישה מקלה.

ב"כ הנאשם הבהיר כי מאחר והמדובר באירוע ראשון של נהיגה בזמן פסילה ולאור נסיבות חיים קשות ומורכבות של הנאשם, אין הצדקה לענישה מחמירה, קל וחומר כאשר התאונה לה גרם התרחשה בשנת 2015.

הנאשם מצדו הבהיר וביקש כי לא ייגזר עליו עונש הכולל פסילת רישיון הנהיגה בפועל גם אם משמעות הדבר כי בית המשפט יגזור עליו רכיב של מאסר בפועל.

ההגנה בטיעוניה הסבירה כי יכולת הניידות של הנאשם עם רכב נחוצה לו מאד בשל מצבה הרפואי של אשתו (חולה אונקולוגית) ובשל מצבם הרפואי של שני ילדיו הקטנים הסובלים ממחלת ריאות (הוגשו מסמכים תומכים ביחס למצב הרפואי המתואר לעיל).

קביעת מתחם העונש -

כתב האישום בפרשה זו אינו כולל כל תיאור עובדתי עודף מעבר לעצם נהיגת הנאשם רכב כאשר הוא פסול לנהיגה כתוצאה מפסילה שהוטלה עליו בבית משפט זה בתיק תעבורה משנת 2016.

לא מיוחסת לנאשם ביצוע עבירה נלווית נוספת, הוא מורשה במקור לנהיגה ואין בכתב האישום תיאור עובדתי המצדיק מתחם ענישה חריג בחומרתו.

מתחם הענישה ביחס לעבירה של נהיגה בזמן פסילה בנסיבות קלות נקבע על ידי בית המשפט המחוזי, באר-שבע **בעפ"ת 59810-07-12 דרור אביטל נגד מדינת ישראל** שם נאמר באופן מפורש:

"מתחם הענישה הקבוע לעבירות של נהיגה בזמן פסילה, נע בין מאסר על תנאי בנסיבות קלות באופן מיוחד, עד לתקופת מאסר בת שנה."

מתחם תקופת פסילת רישיון הנהיגה ביחס לעבירה של נהיגה בזמן פסילה, נקבע על ידי בית המשפט המחוזי, באר-שבע **בעפ"ת 43966-08-13 חאלד זידאן נגד מדינת ישראל:**

"הטווח של עשרים וארבעה חודשי פסילת רישיון הינו בתוך מתחם העונש ההולם, אשר נע בין 6 חודשים ועד לחמש שנים."

אני קובע כי המתחמים לעיל מתאימים לפרשה זו בה מידת הפגיעה בערך המוגן של שלום הציבור וזכותו לנוע בדרכים בבטחה, אינה ברף גבוה.

שיקולים שאינם קשורים בביצוע העבירה עצמה -

הנאשם הודה ולקח אחריות מלאה. יש לקחת נתון זה לזכותו.

לנאשם רישיון משנת 2014 ולחובתו 7 הרשעות קודמות, כאשר 6 מתוכן עבירות קנס.

הנאשם גרם לתאונה ביום 15.7.15 בה נגרמו חבלות של ממש, ובעקבות אירוע זה נפסל רישיונו ל-3 חודשים לצד עונשים מותנים.

מטיעוני ההגנה וממסמכים שהוצגו עולה כי הנאשם אב לשני ילדים (תינוקות) הסובלים ממחלות ריאות קשות ועיכוב בהתפתחות גופנית. אשתו חולת סרטן שד ומטופלת אונקולוגית בתקופה זו.

בנסיבות אלה, ביקשה ההגנה והנאשם עצמו להימנע מכל רכיב של פסילה בפועל, והנאשם אף ביקש כי בית המשפט יימנע מפסילת רישיונו גם אם משמעות הדבר שליחתו אל מאחורי סורג ובריח.

דין וגזירת הדין -

על פניו, וביחס לרכיב המאסר, אין הצדקה לענישה מעבר לחלקו הנמוך של המתחם אותו קבעתי, כלומר רכיב של מאסר מותנה.

לצד רכיב זה ובהתאם לכלל אחדות הענישה במקרים דומים נהוגה פסילת רישיון הנהיגה לתקופה בת 9 חודשים.

בפרשה זו, התבקש בית המשפט לבצע איזון אחר של ענישה ולהימנע ככל הניתן מפסילת רישיון של הנאשם בשל הקשיים האישיים איתם הוא מתמודד.

שקלתי את עמדת המדינה מול עמדת ההגנה ובקשת הנאשם.

נכון כי על בית המשפט לתת משקל לנסיבותיו האישיות של הנאשם, אך מנגד חובה על בית המשפט לגזור ענישה שתענה על עקרון ההלימה הקבוע בחוק ולהימנע מענישה היוצרת פער בין שני נאשמים שביצעו עבירות דומות בנסיבות דומות.

חריגה ניכרת מרף פסילת רישיון מקובל בנסיבות של נהיגה ראשונה בזמן פסילה על ידי מורשה במקור לנהיגה, חייבת להיות מאוזנת על ידי החמרה של רכיב ענישה אחר.

הנאשם עצמו ביקש כי הפסילה בפועל תהיה מינימאלית גם אם החלטה זו תאזן ברכיב של מאסר בפועל.

אני סבור כי ניתן בנסיבות המתוארות לעיל לקבל את בקשת הנאשם ולייצר בפרשה זו (בנסיבותיו האישיות החריגות של נאשם זה) איזון ענישה הכולל רכיב של מאסר מאחורי סורג ובריח לצד תקופת פסילה קצרה משמעותית מהמקובל בתיקים מסוג זה בנסיבות דומות.

רכיב ענישה הכולל מאסר ממשי חמור משמעותית מענישה הכוללת פסילה בפועל, וקבלת בית המשפט את בקשת הנאשם תאפשר לצמצם מאד את רכיב הפסילה הראויה בפרשה זו על ידי איזונה ברכיב של מאסר.

לאחר ששקלתי את הודאת הנאשם, את היותו מורשה במקור לנהיגה, את העובדה כי לא בוצעו עבירות נלוות, וכן את נסיבות חייו המורכבות מאד המחייבות ניידות ויכולת נהיגה כדי לסייע לבת זוגו החולה וילדיו החולים, החלטתי כי רוב תקופת הפסילה תאזן בחודש מאסר בפועל, וכך ירצה הנאשם ענישה שתענה על עקרון ההלימה מבלי שיכולת הניידות שלו תפגע לזמן ארוך.

לפיכך, הנני דן את הנאשם לעונשים הבאים:

א. קנס בסך ₪ 400 או 5 ימי מאסר תמורתו.

הקנס ישולם תוך 120 יום מהיום.

ב. הנני פוסל את הנאשם מלקבל או מלהחזיק רישיון הנהיגה לתקופה של 2 חודשים.

רישיון הנהיגה יופקד תוך 120 יום מהיום במזכירות בית המשפט ואם לא יעשה כן יחשב

הנאשם פסול מיכולת לקבל או להחזיק רישיון נהיגה, אך פסילתו לא תימנה. למען הסר ספק תקופת מאסרו של הנאשם לא תילקח בחשבון לצורך מניית הפסילה.

ג. הנני פוסל הנאשם מלקבל או מהחזיק רישיון נהיגה לתקופה של 6 חודשים וזאת על תנאי למשך 3 שנים.

ד. הנני גוזר על הנאשם 3 חודשי מאסר ועוד יום אחד, מהם חודש אחד ויום לריצוי בפועל מאחורי סורג ובריח וחודשיים נוספים על תנאי שלא יבצע עבירה בניגוד לסעיף 67 בפקודת התעבורה תוך 2 שנים מהיום. הנאשם יתייצב לתחילת ריצוי מאסרו ביום 1.6.21 בשעה 08:00 בכלא באר-שבע.

זכות ערעור תוך 45 יום מהיום

ניתנה היום, כ"ה ניסן תשפ"א, 07 אפריל 2021, בנוכחות הצדדים.